

Diskussion om denne Slags Ting. Jeg skal til Slutningen gaa over til med et Par Ord at svare for vort Bedkommende paa, hvad Flertallet yttrede i sin Betænkning om Udrustningen for dette Aar, og hvad nu den ærede Ordfører nærmere har udviklet. Der kan ikke være Tvivl om, at det Heldigste vilde være, at man til enhver Tid brugte Udrustningskontoen alene til, hvad der er Meningen med den, nemlig til at pøe Mandskabet og Officererne, men deraf følger ikke, at Undtagelsestilfælde, der i og for sig jo vilde være sjældne, som det, der har fundet Sted i Aar, jo kunne være fuldt berettigede. Naar Forholdene en Gang ere saaledes, at Hs. Maj. Kongen, naar han vil gjøre en Rejse til et fremmed Hof og efter Omstændighederne maa gjøre Rejsten til Søs, ikke har fra Statens Side til sin Disposition noget Skib, som kan siges at være passende til en saadan Tur, saa forekommer det Mindretallet, at Intet er naturligere, end at han benytter Marinens Skibe dertil. Enten maa man finde sig i en saadan Brug en Gang imellem, naar Forhold af samme Beskaffenhed fremkomme igjen, eller ogsaa maa man gaa til, hvad forøvrigt jo Regjeringen har foreslaaet, men Flertallet ikke vil gaa ind paa, at bevilge et nyt og virkelig passende Skib til Kongen. Et af Lo maa man gjøre; baade at negte Skibet og erklære, at en saadan Brug af Udrustningskontoen en enkelt Gang er uberettiget, gaar ikke an og fører ikke til Noget. De Herrer kunne ikke hævde den Sætning fuldt ud, det bliver ikke til mere end nogle Bemærkninger i Betænkningen og nogle Antydninger af, at man vil gaa videre, uden at man dog selv har nogen Mening om, hvorledes man skal bære sig ad dermed.

Marineministeren (Saffner): Jeg kan ligesom den ærede Ordfører forbigaa de to Endringsforslag, der ere stillede under Nr. 107 og 108. — Jeg kommer da til Endringsforslaget under Nr. 109, som gaar ud paa at negte den Bevilling, som ekstraordinært er forlangt til Fuldsjøvelsen af Panterskibet „Helgoland“. Jeg kan i dette Punkt slutte mig til, hvad der er udtalt af Udvalgets Mindretals ærede Ordfører (Scavenius) i dette Dieblit, men jeg skal dog tillade mig endnu at tilspise et Par Ord derom. Som af Mindretallet udtalt, er der ingen Grund til at betvivle, at hele den forlangte Bevilling uden overanstrengt Arbejde vil kunne blive anvendt i det kommende Finantsaar, da den væsentligste Del af Bevillingen, nemlig saaledes som af Mindretallet oplyst, 330,000 Kr., er anslaaet til Anskaffelsen af Artilleriet. Den ærede Ordfører siger, at der er 3 Grunde til at negte denne Bevilling, navnlig naar den væsentligste Del skal anvendes til Artillerianskaffelser. Den første Grund er en rent finantsiel Grund; man mener af finantsielle Hensyn at burde søge at bespare denne Sum. Den anden Grund er den,

at det ikke endnu er aldeles klart, hvorledes Artilleriet bør være, idet der er ulige Meninger om, hvorvidt man bør forlade det tidligere Forladesystem for Marinens svære Artilleri — et System, som endnu bliver opretholdt af en af Europas største Sømagter — og gaa over til det kruppste Bagladefsystem Man mener, det er Noget, som man maa ønske skal blive gjort til Gjenstand for Marinebestyrelsens næstere Overveelse. Den tredje Grund er endelig den, at man selv om man negter Bevillingen for det kommende Finantsaar, dog vil være i Stand til at faae Artilleriet tilveiebragt paa samme Tid, som Skibet er færdigt, det vil altsaa sige, om 2½ Aar, saaledes som den ærede Ordfører har udtalt. Hvad nu den finantsielle Grund angaar, skal jeg bemærke, at der fra min ærede Kollega, Finantsministerens, Side ikke er reist nogen Betænkning ved at indrømme Marinebestyrelsen Raadighed over dette Beløb. Hvad den anden Grund angaar, maa jeg tillade mig at henvende Opmærksomheden paa Forholdene ved den projekterede Artillerianskaffelse til „Helgoland.“ Yderligere Oplysninger i saa Henseende vilde vistnok igaar være komne Udvalgets ærede Ordfører i Hænde ved en Strivelse, som jeg har udfærdiget. Dengang „Helgoland“ skulde sættes under Bygning, blev der nedsat en Kommission, i Spidsen for hvilken stod Flaadens Admiral. Den skulde gjøre flere Spørgsmaal til Gjenstand for nærmere Overveelse og deriblandt ogsaa det, med hvilket Artilleri „Helgoland“ skulde bestyffes, idet Marineministeriet lagde særlig Vægt paa, at dette Skib blev bestyffet med et saa kraftigt Artilleri som muligt. Kommissionens Udtalelser gik ud paa tilraade Anskaffelsen af Kruppste Bagladefanoner. Ministeriet indhentede derefter Erklæring fra Generalinspektøren for Artilleriet, den gik i samme Retning som Kommissionens, og Marineministeriet bestemte sig altsaa til at fastslaa Bagladefanoneren for „Helgoland.“ Der blev indledet Underhandlinger med Krupp, og man kom til det Resultat, at det svære Artilleri paa „Helgoland“ skulde bestaa af en 30½ cm. Kanon anbragt i Laarnet og 4 lange 26 cm. Kanoner i Kasematterne. Senere blev der i Forening med Krupps Ingeniører affattet Tegninger til Installationen af Kanonerne, og derefter er hele den Del af Konstruktionen af Skibet gjort. Naar man nu vilde forlade Bagladefsystemet og gaa over til den Armstrongske Forladefanon, vilde man, som idag udtalt af det ærede Mindretal, blive nødsaget til at gaa ned til en mindre kraftig Kanon, hvis man overhovedet vilde kunne anbringe denne Kanon i Kasematten og Laarnet. For „Helgolands“ Bedkommende synes der altsaa ikke at kunne være Spørgsmaal om Andet end at fastholde, hvad der engang er slaaet fast, nemlig den Kruppste Bagladefanon; men ogsaa for fremtidige Anskaffelser synes det at være sandsynligt, at man ved de Skibes Bygning, hvorom der kan